

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 10.

Vydána dne 9. března 1927.

Obsah: (16. a 17.) 16. Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů řemeslných zaměstnanců v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu československé pošty. — 17. Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů poštovních expedientů, poštovních pomocníků a poštovních posílů.

16.

Vládní nařízení ze dne 5. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů
řemeslných zaměstnanců v technické službě
stavební a udržovací a v automobilním provozu
Československé pošty.

Vláda republiky československé nařizuje
podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926,
č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a někte-
rých služebních poměrů státních zaměstnanců
(platového zákona):

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) První část tohoto nařízení platí pro řemeslníky v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Čsl. pošty a druhá jeho část pro pomocné řemeslníky v těchto oborech služby.

(2) Zaměstnanci v předchozím odstavci uvedení jsou v soukromoprávním služebním poměru k státnímu podniku Čsl. pošta.

Č Á S T P R V Á.

Řemeslníci.

Díl I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 2.

Řemeslnické kategorie.

V technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Čsl. pošty se užívá k zřízenecským úkonům těchto kategorií:

kategorie mechaniků (vrchní mechanikové I. a II. třídy, mechanikové),

kategorie montérů (telegrafní dozorcí I. a II. třídy, montéři),

kategorie dílenských (dílovedoucí, dílenští),

kategorie řidičů automobilů (garážní mistři, řidiči osobních automobilů, řidiči nákladních automobilů).

§ 3.

Systemisace služebních míst.

(1) Služební místa řemeslníků se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil ve třech platových stupnicích, a to:

V platové stupnici:

I.	II.	III.
vrchní mechanikové I. tř.	vrchní mechanikové II. tř.	mechanikové
telegrafní dozorcí I. tř.	telegrafní dozorcí II. tř.	montéři
dílovedoucí		dílenští
garážní mistři	řidiči osobních automobilů	řidiči nákladních automobilů

(2) Systemisace služebních míst se provede podle osobních stavů odděleně pro jednotlivé kategorie a vyžaduje schválení vlády.

(3) Řemeslníci mohou být ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa. Propůjčení služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdňeno, nebo propůjčení služební místo systemisované pro jinou kategorii bez současného přestupu do této kategorie je nepřipustno. Rovněž není přípustno

propůjčiti služební místo ve vyšší platové stupnici na vrub služebního místa systemisovaného v nižší platové stupnici.

Podmínky ustanovení.

§ 4.

Řemeslníkem může být ustanoven jen československý státní občan mužského pohlaví, jenž

1. dovršil nejméně 18. rok věku,
2. je způsobilým, upotřebitelným a důvěryhodným,
3. je úplně znalý státního jazyka tak, že je s to, aby samostatně a i ve věci správně službu konal a se stranami jednal,
4. má předběžné vzdělání nabyté úspěšným vychozením obecné školy,
5. se vyučil řádně řemeslu, a to:

a) pokud jde o služební místo v kategorii mechaniků, řemeslu mechanickému nebo elektromontérskému a buď navštěvoval v době, kdy se učil řemeslu, s prospěchem průmyslovou školu pokračovací nebo, vyučiv se řemeslu, byl s prospěchem zaměstnán nejméně tři roky v odborném závodě nebo při pracích do jeho oboru spadajících,

b) pokud jde o služební místo v kategorii montérů, řemeslu kovopracovníckému, tesařskému, pokrývačskému nebo zednickému a buď navštěvoval v době, kdy se učil řemeslu, s prospěchem průmyslovou školu pokračovací nebo, vyučiv se řemeslu, byl s prospěchem zaměstnán nejméně tři roky v odborném závodě nebo při pracích do jeho oboru spadajících,

c) pokud jde o služební místo v kategorii dílenských, řemeslu potřebnému pro pracovní obor, v němž se uprázdněné služební místo obsazuje (řemeslu truhlářskému, sedlářskému, klempířskému, kovářskému, kovopracovníckému, lakýrnickému a pod.) a byl, vyučiv se řemeslu, nejméně tři roky s prospěchem zaměstnán jako odborný dělník,

d) pokud jde o služební místo v kategorii řidičů automobilů, řemeslu strojních zámečnicků (montérů) a byl, vyučiv se řemeslu, nejméně tři roky zaměstnán jako strojní zámečnick (montér) a krom toho obdržel úřední průkaz o výkonu zkoušky způsobilosti k řízení osobních a nákladních automobilů (vůdčí list).

§ 5.

(1) Jen se svolením ministerstva pošt a telegrafů může být za okolností hodných zvláštního zřetele ustanoven:

1. kdo překročil 40. rok věku,
2. ten, jehož způsobilost k jednání jest omezena z jiného důvodu než pro nezletilost,
3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,
4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné veřejné služby propuštěn nebo takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,
5. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben dozoru osoby, s níž jest v poměru manželském, adopčním, schovaneckém, nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční linii až včetně do třetího stupně.

(2) Nastane-li u řemeslníka již ustanoveného okolnost uvedená pod číslem 5. předchozího odstavce, buď neprodleně zařazeno, čeho by snad bylo třeba v zájmu služby.

(3) Objeví-li se dodatečně, že řemeslník byl ustanoven na základě neplatných dokladů nebo nesprávných údajů nebo že zamlčel okolnosti, které podle platných předpisů vylučují ustanovení, buď jeho služební poměr, je-li čekatelem, bez dalšího rozvádán, jinak buď proti němu zakročeno cestou disciplinární.

§ 6.

Čekatelé.

(1) Čekatelem může být ustanoven jen československý státní občan mužského pohlaví, který splnil podmínky předepsané pro ustanovení řemeslníkem v příslušné kategorii (§§ 4 a 5) a vykazuje dva roky jiné nepřetržité služby jako plně zaměstnaná síla u Čsl. pošty nebo v jiném oboru státní správy.

(2) Ustanovení čekatele je přípustno jen, je-li v příslušné kategorii volné systemisované služební místo řemeslnické. Každý čekatel váže jedno systemisované služební místo.

(3) Řemeslníkem může být s výjimkou uvedenou v odstavci 5. ustanoven pouze ten, kdo u Čsl. pošty skutečně ztrávil stanovenou čekatelskou dobu v kategorii, ve které má být ustanoven.

(4) Pro čekatele na služební místa zařazená do III. platové stupnice se stanoví čekatelská doba čtyřmi roky.

(5) Ze zvláště závažných služebních důvodů může vláda v jednotlivých výjimečných případech k souhlasnému návrhu ministerstva pošt a telegrafů a ministerstva financí povolit, aby čekatelská doba byla zkrácena nebo

prominuta. Toto právo přísluší ministerstvu pošt a telegrafů, má-li býti řemeslník, který již vyhověl podmínce stanovené ve 3. odstavci, převzat do jiné kategorie v technické službě stavební a udržovací nebo v automobilním provozu Čsl. pošty.

(6) Služební místa systemisovaná v I. a II. platové stupnici se propůjčují povýšením (§ 27) z nejbližší nižší platové stupnice, která v příslušné kategorii přichází v úvahu.

(7) Služební plat čekatelský se určí zvláštním vládním nařízením.

(8) Při přijímání čekatelů buď uchazečům z řad dělníků zaměstnaných v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Čsl. pošty, kteří vyhovují stanoveným podmínkám, dána přednost před ostatními uchazeči bez újmy práv těchto uchazečů, zaručených jim zákonem nebo vládním nařízením.

(9) Ustanovení tohoto nařízení o řemeslnících platí, pokud se jinak nestanoví, i pro čekatele.

§ 7.

Ustanovení čekatele řemeslníkem.

(1) Čekatel se ustanoví řemeslníkem, jakmile dovrší u Čsl. pošty stanovenou čekatelskou dobu v kategorii, ve které má býti ustanoven, a vyhověl všeobecným i zvláštním podmínkám stanoveným pro ustanovení řemeslníkem v příslušné kategorii. Předpisy o vyloučení neb odkladu a o době účinnosti zvýšení služného řemeslníka (§ 26) se vztahují obdobně na ustanovení čekatele řemeslníkem.

(2) Pokud ustanovení čekatele řemeslníkem jest podmíněno úspěšným výkonem odborné zkoušky, stanoví ministerstvo pošt a telegrafů zvláštním předpisem.

§ 8.

Postup při ustanovení čekatelem a propůjčení služebního místa.

(1) Ustanoviti čekatele nebo propůjčiti služební místo řemeslnické náleží mimo ministerstvu pošt a telegrafů ředitelství pošt a telegrafů a, pokud je automobilní provoz, správě (ředitelství) poštovní automobilní dopravy. Ministerstvo pošt a telegrafů může si toto právo kdykoliv vyhraditi.

(2) O propůjčení služebního místa buď vydána ustanovovací listina, v níž sluší se dovolati tohoto nařízení, uvést služební místo,

kteří se propůjčuje, den, kterým podle § 31 přísluší služební plat, a se služebním místem spojený úřední (služební) titul.

(3) Teprve doručení této ustanovovací listiny se stává propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina jest osvědčením soukromoprávního služebního poměru a řemeslník se podrobuje jejím přijetím všem ustanovením tohoto nařízení.

(4) Obdobně sluší postupovati při ustanovení čekatelem.

(5) Ustanovuje-li se uchazeč, který není dosud v činné službě státní, buď v ustanovovací listině určena lhůta, ve které má nastoupiti službu. Nenastoupí-li v této lhůtě, pozbývá ustanovení účinnosti, leč by mu úřad průtah do 15 dnů dostatečně ospravedlněný prominul.

§ 9.

Služební přísaha.

(1) Nastupující službu, vykonají řemeslníci do rukou přednosty služebního úřadu (§ 71, odst. 4) neb úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškerý zákony zachovávat, všechny své úřední povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazů svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tato služební přísaha vykonává se tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého je náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do přísahy.

(3) Po vykonání ústní přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne jest úředně ověřiti na ustanovovací listině.

(4) Přísahy nekoná, kdo již vykonal stejnou přísahu orgánům Československé republiky a od té doby nepřetržitě státu slouží.

§ 10.

Počátek služební doby.

Služební doba počíná při prvním neb opět-ném ustanovení dnem nastoupení služby, při bezprostředním přestoupení z jiného státního služebního poměru dnem zproštění služby v tomto služebním poměru.

§ 11.

Služební výkaz.

(1) Úřad povede o každém řemeslníku služební výkaz, do něhož se zapisují veškerá osobní data důležitá pro služební i platové poměry řemeslníkovy vůbec a pro zvýšení služného a vyměření výslužného zvláště.

(2) Řemeslník je povinen ohlásiti tato data přednostovi služebního úřadu ihned po nastoupení služby a oznamovati všechny změny, pokud nespočívají na úředních opatřeních.

(3) Každý řemeslník je oprávněn nahlédnouti u služebního úřadu do svého služebního výkazu a opsati si jej.

§ 12.

Kvalifikace.

Řemeslníci podléhají běžné kvalifikaci. Pokud nebude zvláštním vládním nařízením stanoveno jinak, sluší v tomto směru postupovati podle obdoby předpisů pro státní pragmatické zřízení (§ 34 platového zákona).

Služební povinnosti.

§ 13.

(1) Řemeslníci jsou povinni práce, kterých služba jim přikázána vyžaduje, konati věrně, pilně a poctivě podle nejlepšího svědomí a vědomí a osvojiti si svědomitě potřebné k tomu vědomosti a zručnosti. Jsou odpovědní za rychlé a přesné provedení svěřených jim služebních prací a jsou zavázáni přesně zachovávat úřední (služební) hodiny; vyžaduje-li toho zájem služby, jsou povinni k příkazu svých představených konati službu mimo úřední (služební) hodiny nebo také jiné služební práce než jim jsou obvykle přikázány.

(2) Řemeslníci jsou kromě toho zavázáni zachováti mlčelivost o služebních věcech vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sděliti, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni; povinnost mlčelivosti o věcech úředních trvá nezměněně i ve výslužbě nebo po zrušení služebního poměru.

(3) Řemeslníci ručí za statek jim zaměstnavatelem svěřený a za každou škodu jejich zaviněním státu způsobenou. Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

(4) Řemeslníci jsou povinni svým představeným poslušností a úctou a chovati se jak ve služebním styku, tak i ve styku se stranami zdvořile. Přísně je zakázáno, aby přijímali od

stran vzhledem ku svým služebním výkonům dary nebo jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(5) Řemeslníkům je ve službě i mimo službu všeho se vystříhati, co by mohlo býti na újmu jejich důvěryhodnosti a vážnosti, musí se také mimo službu chovati slušně a čestně a zdržovati se takových vedlejších zaměstnání, kterými by jejich služba, jejich důvěryhodnost nebo vážnost úřadu mohla trpěti; každé vedlejší zaměstnání musí ohlásiti služebnímu úřadu.

(6) Řemeslníkům je zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich povinností. Rovněž jest jim zakázáno zúčastniti se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Řemeslníci nesmějí náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(7) Řemeslníci jsou povinni podávati všechny žádosti, rozklady a stížnosti ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

§ 14.

(1) Řemeslníci jsou povinni své stálé bydliště voliti tak, aby mohli všem svým služebním povinnostem přesně vyhověti.

(2) Své bydliště, jakož i každou jeho změnu nechť řemeslník oznámí svému služebnímu úřadu.

(3) Řemeslník, který nekoná ospravedlněně služby, je povinen každou změnu svého pobytu mimo své stálé bydliště oznámiti svému služebnímu úřadu.

(4) Vzhledem ke zvláštním služebním poměrům může býti řemeslníkům uložena povinnost, že se nesmějí ani v době mimo úřední (služební) hodiny vzdáliti ze svého služebního působiště nebo stálého bydliště.

§ 15.

Úřední a služební tituly.

(1) Se řemeslníckými služebními místy jest spojen úřední titul „podúředník“. Označení služebních míst v jednotlivých platových stupnicích v § 3 platí za služební tituly.

(2) Řemeslníci jsou oprávněni a ve služebním styku povinni užívatí služebního titulu spojeného se služebním místem jim propůjčeným a mají nárok na to, aby byli služebně tímto titulem jmenováni.

(3) Řemeslníci ve výslužbě mohou při všech oficiálních příležitostech a ve všech podáních dále užívatí úředního (služebního) titulu, který jim příslušel při jejich přeložení do výslužby, musí však ke svému úřednímu (služebnímu) titulu připojití poznámku označující poměr ve výslužbě.

§ 16.

Služební oděv.

(1) Předpisy o služebním oděvu a povinnosti jej nositi, jakož i o služebních odznacích budou vládou vydány zvláště.

(2) Pokud se tak nestane, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

D o v o l e n á .

§ 17.

(1) Řemeslníkům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, jejíž nejmenší výměra se určuje:

- a) pro čekatele šesti dny,
- b) pro řemeslníky na služebních místech.
III. platové stupnice se služným
 1. až 3. stupně osmi dny,
 4. stupně deseti dny,
 5. „ čtrnácti dny,
 6. nebo vyššího stupně osmnácti dny;
- c) pro řemeslníky na služebních místech
II. platové stupnice se služným
 1. nebo 2. stupně osmi dny,
 3. stupně deseti dny,
 4. „ čtrnácti dny,
 5. „ osmnácti dny,
 6. nebo vyššího stupně jedenadvacet dny;
- d) pro řemeslníky na služebních místech
I. platové stupnice se služným
 1. stupně osmi dny,
 2. „ deseti dny,
 3. „ čtrnácti dny,
 4. „ osmnácti dny,
 5. nebo vyššího stupně jedenadvacet dny.

(2) Do dovolené na zotavenou se nezapočítává dovolená udělená ze zvláštních důvodů potud, pokud se omezuje jen na dobu zvláštním důvodem ospravedlněnou.

(3) Překročení dovolené se rovná samovolnému vzdálení se z úřadu (§ 39, odst. 4).

§ 18.

(1) Povolení dovolené může býti učiněno závislým na podmínce, že po dobu přesahující výměru podle § 17 nebude řemeslník bráti

služební plat a že se tato doba nezapočítá pro zvýšení služného a pro nárok na výslužné ani pro jeho výměru.

(2) Povolení dovolené přesahující šest měsíců jest vždy učiněno závislým na všech v předchozím odstavci uvedených podmínkách.

(3) Při počítání šestiměsíčního trvání dovolené se považuje činná služba mezi dovolenou konanou jen tehdy za přerušeni dovolené, dosahuje-li období činné služby nejmeně poloviny délky dovolené bezprostředně před tím požívané. V tomto případě se počítá šestiměsíční doba dovolené teprve od konce služby konané mezi oběma obdobími dovolené. Bylo-li období činné služby kratší, jednotlivé oddíly dovolené při stanovení šestiměsíčního trvání dovolené se sečítají.

§ 19.

(1) Povolení dovolené nevyklučuje pozměňujícího opatření nutného ze zvláštních ohledů služebních. Řemeslníku buď však nicméně umožněno nastoupiti dovolenou nebo pokračovati v ní, jakmile to služba připustí. Za cesty způsobené nepředvídaným povoláním z dovolené nahradí se normální cestovní výlohy.

(2) Nemohla-li žádaná dovolená na zotavenou býti povolena vůbec nebo v plné zákonité výměře, buď k tomu přihlédnuto při povolení dovolené na zotavenou v příštím roce.

§ 20.

Služební plat řemeslnický.

Služební plat řemeslnický se skládá ze služného, činovného a výchovného.

§ 21.

S l u ž n é .

Služné řemeslníků se stanoví v ročních částkách takto:

Stupeň služného	Platová stupnice		
	I.	II. Kč	III.
1.	7200	6300	6300
2.	8100	7200	7056
3.	9000	8100	7800
4.	9900	9000	8556
5.	11004	9900	9300
6.	12108	10800	10056
7.	13200	11700	10800
8.	14304	12600	11556
9.	15408	13500	12300
10.	16500	14400	13056

§ 22.

Činovné.

(1) Činovné se vyměří podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) a stanoví se v ročních částkách takto:

ve skupině míst A	Kč 3000
" " " B	" 2556
" " " C	" 2100
" " " D	" 1656

(2) Řemeslníku s činovným skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 24), a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do ukončení tohoto vzdělání, a to i za prázdniny činovné podle skupiny míst C.

(3) Řemeslníkům, jejichž trvalé služební působiště jest mimo území Československé republiky, přísluší činovné podle skupiny míst A.

V ý c h o v n é.

§ 23.

Výchovné činí při jednom nezaopatřeném (§ 24) dítěti 1200 Kč, při více nezaopatřených dětech 2100 Kč ročně.

§ 24.

(1) Výchovné přísluší s omezeními níže uvedenými na vlastní, nevlastní neb adoptované děti, které jsou nezaopatřeny a mají československé státní občanství. Které děti se pokládají za nezaopatřené, řídí se předpisy platnými pro státní pragmatikální zřízení.

(2) Na děti starší osmnácti roků přísluší výchovné jen:

1. studují-li na veřejném nebo právem veřejnosti nadaném učilišti, až do dokončení studia, nejdéle však

a) do dokonání 21. roku věku při studiu na středních neb odborných školách,

b) do dokonání 24. roku věku při studiu na vysokých školách, avšak jen studují-li s řádných prospěchem, anebo

2. jsou-li pro trvalou duševní nebo tělesnou chorobu k jakémukoli výdělku neschopny.

(3) Na děti, které se zdržují v cizině nebo tam navštěvují školu, přísluší výchovné jen, má-li zaměstnanec trvalé služební působiště v cizině. Výjimky může povolit v odůvodněných případech ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Na děti, které nežijí ve společné domácnosti s otcem, přísluší otcí výchovné v plné výměře jen tehdy, přispívá-li na jejich výživu aspoň částkou rovnající se části e stanoveného výchovného, jinak pouze částkou, kterou skutečně přispívá na jejich výživu. Na nemanželské dítě přísluší výchovné otcí teprve od doby, kdy mu bylo dítě s jeho svolením v matrice připsáno. Na děti nevlastní neb adoptované přísluší výchovné jen, není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(5) Za podmínek předchozích odstavců přísluší výchovné též na schovance, pokud schovanecký poměr byl založen smlouvou uzavřenou před poručenským soudem (úřadem), není-li za výživu (výchovu) smluvena nebo placena žádná náhrada a není-li tu jiné osoby podle platných předpisů k výživě povinné a schopné.

(6) Nárok na výchovné, jakož i každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši výchovného, musí oprávněný včas ohlásiti a případně podmínky nároku prokázati. Nesprávná udání jsou trestna podle všeobecných předpisů trestních a disciplinárních bez újmy následků podle § 71, odst. 8.

§ 25.

Prvé neb opětné ustanovení řemeslníkem.

(1) Pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, obdrží řemeslník při prvním neb opětném ustanovení počáteční služné příslušné platové stupnice.

(2) Byl-li řemeslník převzat z jiné kategorie podle ustanovení § 6, odst. 5., druhé věty, vyměří se mu služné podle pravidel platných pro stanovení služného při povýšení (§ 27).

§ 26.

Zvýšení služného. Vyloučení a odklad zvýšení služného.

(1) Služné se zvyšuje postupem do vyšších stupňů.

(2) Zvýšení služného nastává, jakmile řemeslník dovrší tři roky započitatelné služební doby se služným bezprostředně předcházejícího stupně téže platové stupnice.

(3) Zvýšení služného se provádí z moci úřední.

(4) Pro zvýšení služného se nezapočítávají tato období:

1. doba činné služby vojenské, pokud za ni nepřísluší služební plat,

2. dovolená přesahující výměru uvedenou v § 17, povolená s podmínkou, že se nezapočítává pro zvýšení služného,

3. doba, po kterou se řemeslník samovolně vzdálil služby a pozbyl proto za ni služebního platu (§ 39, odst. 4.),

4. doba, za kterou byla přiznána kvalifikace vylučující podle platných předpisů (§ 12) ze zvýšení služného,

5. doba ztrávená v dočasné výslužbě,

6. doba, na kterou řemeslník byl disciplinárním nálezem vyloučen ze zvýšení služného,

7. doba, na kterou bylo vysloveno disciplinárním nálezem snížení služného,

8. doba, po kterou byl řemeslník suspendován z důvodu konkursu, dále doba suspense, byl-li řemeslník odsouzen k disciplinárnímu trestu nebo zbaven svéprávnosti.

(5) Rozhodnutí o zvýšení služného se odloží:

1. nastane-li u řemeslníka, jenž dosáhl nároku na zvýšení služného, od posledního určení kvalifikace okolnost, která činí pochybným, zda jeho kvalifikace může být ještě označena alespoň za dobrou, až k nejbližšímu určení kvalifikace,

2. bylo-li proti řemeslníku zavedeno disciplinární řízení nebo byl-li suspendován, až do skončení disciplinárního řízení nebo zrušení suspense.

§ 27.

P o v ý š e n í .

(1) Povýšení řemeslníka se stane propůjčením systemisovaného služebního místa vyšší platové stupnice téže kategorie.

(2) Pro povýšení jsou rozhodny zvláštní způsobilost pro místo, jež se propůjčuje, schopnost, upotřebitelnost a důvěryhodnost.

(3) Ministerstvo pošt a telegrafů může určit, zda a pokud se vyžaduje pro povýšení úspěšný výkon zvláštní odborné zkoušky. Připuštění ke zkoušce nesmí být odepřeno, jsou-li splněny podmínky pro ně stanovené.

(4) Při povýšení náleží řemeslníku v nové platové stupnici služné rovnající se dosavadnímu služnému, není-li pak takového služného v nové platové stupnici, služné nejbližší vyšší.

(5) Doba započitatelná v dosavadním stupni služného se započte pro zvýšení služného, je-li nové služné nižší než příští služné, kterého by řemeslník dosáhl, kdyby zůstal v dosavadní platové stupnici; doba započitatelná v nejvyšším stupni služného se nezapočítává pro zvýšení služného.

§ 28.

P ř e s t u p d o n í ž š í p l a t o v é s t u p n i c e .

(1) Bylo-li řemeslníku k jeho žádosti propůjčeno služební místo systemisované v nižší platové stupnici, obdrží v této platové stupnici služné, které by mu příslušelo, kdyby nebyl býval povýšen.

(2) Bylo-li řemeslníku z důvodů služebních propůjčeno služební místo v nižší platové stupnici, podrží dosavadní služné a doba započitatelná v dosavadním stupni služného započte se mu pro zvýšení služného. Dověděl-li postupovou lhůtu, obdrží služné, které v nové platové stupnici co do výše jeho dosavadnímu služnému nejbližší následuje. Není-li takového služného, podrží nadále dosavadní služné. Výměra ostatních služebních příjmů se řídí podle platové stupnice, ve které jest systemisováno místo jemu propůjčené. K takovému propůjčení služebního místa jest třeba souhlasu řemeslníkova.

§ 29.

Z a p o č e t e n í p r o z v ý š e n í s l u ž n é h o .

(1) Předpisy, jimiž se přiznává nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších pozítků, neplatí s výjimkou předpisů o započtení služby v československých legiích.

(2) O tom, kdy kromě případů stanovených v tomto nařízení a v jakém rozsahu se započte pro zvýšení služného určitá služba v jiném služebním poměru nebo jiném zaměstnání, platí obdobně předpisy platné pro státní pragmatikální zřízení.

(3) Za zvláštních okolností může ministerstvo pošt a telegrafů při prvním neb opětovém ustanovení povolit započtení určitého období pro zvýšení služného.

(4) Převzetí do jiné kategorie může být vázáno na podmínku, že doba ztrávená v dosavadní kategorii zůstane zcela neb částečně nepovšimnuta pro zvýšení služného.

(5) Započtení doby, na něž řemeslník nemá právního nároku, vyžaduje souhlasu minister-

stva vnitřní a ministerstva financí. Započtení provedené proti tomuto ustanovení je právně neúčinným. Vznikly-li z takového právně neúčinného započtení přeplatky, buď vymáháno jejich vrácení. Od vymáhání může být upuštěno za souhlasu ministerstva vnitřní a ministerstva financí jen v případech hodných zvláštního zřetele.

§ 30.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení služného.

Postupové lhůty pro zvýšení služného počínají vždy jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služného (adjuta). K době uplynulé od této okolnosti až do počátku nejbližšího kalendářního čtvrtletí se přihlíží, pokud jde o zvýšení služného (adjuta), jako by byla ztrávena s dosavadním služným (adjutem).

§ 31.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, od prvního dne měsíce následujícího po začátku služební doby a, byla-li služba nastoupena prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při změně služebního platu obdrží řemeslník, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změny služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s nímž jest spojena změna činného, náleží nové činné prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění řemeslníka služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat posledním dnem měsíce, v němž byl řemeslník, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, činné služby zproštěn.

(4) Při úmrtí se zastaví služební plat posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném roz-

vázání služebního poměru posledním dnem měsíce, ve kterém řemeslník z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo ve kterém byl služební poměr rozvázán.

§ 32.

Výplata služebního příjmu (platu).

(1) Služební plat se vyplácí v měsíčních lhůtách předem splatných prvního dne měsíce.

(2) Na žádost lze povolit čtvrtletní výplatu činného předem; bylo-li činné v příslušném čtvrtletí zastaveno z jiného důvodu než pro úmrtí řemeslníka, musí řemeslník nahraditi měsíční částky vyplacené před nastavší splatností.

(3) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu, přídavků na děti a doplňovacího přídavku ženatých (§§ 59 a 60). Měsíční částka příspěvku připadající na řemeslníka se zaokrouhlí, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak pak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného.

(4) Úhrn ročních částek příspěvků, které se podle platných předpisů vybírají srážkou ze služebního platu, pokud není vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není dělitelný dvanácti, budiž zaokrouhlen na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(5) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební příjem vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelná dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(6) Řemeslníci jsou osvobozeni od povinnosti platiti taxy a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(7) Řemeslníci jsou povinni platiti ze svého daň z příjmu, připadající na jejich služební příjmy.

§ 33.

Srážky.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vy-

moženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoliv právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 13, odst. 3),
2. pensijní příspěvky,
3. pojistné podle § 52, odst. 3,
4. peněžité pokuty (§ 52),
5. přeplatky na služebních příjmech,
6. splátky na zálohy na služné (§ 37) v povolených měsíčních lhůtách.

§ 34.

Naturální příjmy.

(1) Vláda určí, zda, v jaké míře a za jakých předpokladů přísluší řemeslníku nárok na služební nebo naturální byt, na služební oděv, případně na ekvivalent za ně nebo na jiné naturální příjmy. Řemeslník jest povinen přiměřenou náhradou za naturální byt, případně za jiné naturální příjmy.

(2) Pokud vláda nevydá nový předpis, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 35.

Náhrada služebních výloh.

(1) Vláda upraví zvláštním opatřením nárok na náhradu služebních výloh zejména při úředních výkonech mimo úřad (služebních cestách, komisích, substitucích, dočasném přidělení a pod.), jakož i při cestách, za něž se poskytují náhrady podle obdoby předpisů platných pro služební cesty, při přeložení, stěhování — jakož i veškeré otázky s tím související.

(2) Až do této úpravy zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

§ 36.

Služební a osobní přídavky a jiné výhody.

(1) Vláda určí, zda, za jakých podmínek a v jaké míře přísluší vzhledem k povaze služby zvláštní služební přídavky a jiné stálé výhody.

(2) Až do této úpravy zůstávají v platnosti dosavadní předpisy s tím, že nové platy podle tohoto nařízení nemají vlivu na výměru dosavadních zvláštních služebních přídaveků a jiných stálých výhod (vedlejších požitků).

(3) Osobní přídavky povoluje výhradně vláda, a to k souhlasnému návrhu ministerstva pošt a telegrafů a ministerstva financí.

§ 37.

Zálohy na služné.

(1) Definitivně ustanovenému řemeslníku, který neštěstím nebo nemocí se ocitl beze své viny v tísní, může býti k žádosti poskytnuta z prostředků Čsl. pošty bezúročná, nejdéle do dvou roků splatná záloha na služné až do výše tříměsíční částky služného.

(2) Větší výhody při povolování záloh mohou býti poskytnuty jen se souhlasem ministerstva financí, kterému jest v těchto případech též zůstaveno stanoviti způsob a podmínky splacení, jakož i potřebná zajišťovací opatření. Totéž platí, má-li býti záloha povolena řemeslníku, který se ocitl beze své viny v tísní z jiného než v předchozím odstavci uvedeného důvodu.

§ 38.

Vojenská služba.

(1) Nárok a výměra služebních platů řemeslníků, kteří byli povoláni k výkonu činné vojenské služby, řídí se podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení.

(2) Po dobu presenční nebo jiné služby vojenské, jakož i po dobu evičení ve zbraní zůstává řemeslníku jeho služební místo zachováno.

§ 39.

Služební překážky.

(1) Nemůže-li řemeslník pro nemoc nebo z jiných vážných důvodů zastávat službu, jest povinen vyrozuměti o tom co nejdříve služební úřad a na jeho žádost důvod nemožnosti výkonu služby řádně prokázati.

(2) Při služební nepřítomnosti pro nemoc jest řemeslník povinen k úřednímu příkazu podrobiti se vyšetření úředním lékařem.

(3) Ospravedlněná, zvláště každá nemocí způsobená nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná nepřítomnost ve službě nemá za následek zastavení nebo snížení služebního platu a vyloučení z postupu do vyššího stupně služného.

(4) Je-li řemeslník samovolně mimo službu a nemůže prokázati dostatečný omluvný důvod, pozbývá — nehlédě k disciplinární zodpovědnosti — služebního platu (příjmu) za dobu neospravedlněné nepřítomnosti. Služební plat (příjem) již vyplacený srazí se při nejbližší výplatě.

§ 40.

Přeložení.

(1) Řemeslník může být přeložen do jiného služebního působiště nebo na jiné do téže platové stupnice zařazené služební místo téže nebo jiné kategorie řemeslníků.

(2) Při přeložení do jiného služebního působiště buď, pokud to služba připouští, vzat ohled na osobní poměry řemeslníkovy.

Ukončení služebního poměru.

§ 41.

(1) Služební poměr řemeslníkův končí:

a) ztrátou československého státního občanství,

b) vzdáním se služby (§ 42),

c) přestupem do jiného státního služebního poměru,

d) propuštěním disciplinární cestou,

e) úmrtím.

(2) Služební poměr čekatelů může mimo to být zrušen z důvodu, že čekatel nemá způsobilosti pro ustanovení řemeslníkem.

(3) Pro zrušení služebního poměru čekatele pro nedostatek zkoušky, jež jest případně předepsána jako podmínka pro ustanovení řemeslníkem, jsou směrodatny předpisy o této zkoušce.

§ 42.

(1) Prohlášení, že řemeslník se vzdává služby, buď podáno písemně a je k jeho účinnosti třeba, aby bylo úřadem přijato.

(2) Prohlášení smí být odmítnuto, je-li řemeslník v disciplinárním vyšetřování nebo má-li peněžité závazky ze služebního poměru.

(3) Vzdáním se služby zříká se řemeslník úředního i služebního titulu, platů a všech jiných ze služebního poměru vznikajících práv pro sebe a své příslušníky.

§ 43.

Při zrušení služebního poměru buď řemeslníku na žádost vydáno vysvědčení o době a druhu jeho služebního zaměstnání a, žádá-li o to, též o tom, jakým způsobem byl jeho služební poměr zrušen a jaké bylo jeho chování a způsobilost.

Přeložení do dočasné výslužby.

§ 44.

Řemeslník má nárok na přeložení do dočasné výslužby, je-li ke službě neschopen, lze-li však předpokládati, že schopnosti ke službě opět dosáhne.

§ 45.

(1) Z úřední moci buď řemeslník přeložen do dočasné výslužby, když pro nemoc déle než rok jest nepřítomen ve službě a nejsou dány podmínky, aby byl ihned přeložen do výslužby trvalé.

(2) Při počítání jednoročního trvání nepřítomnosti ve službě pro nemoc nepokládá se doba dovolené ztrávená mezi nemocí za přerušování nemoci. Konal-li řemeslník mezi nemocí činnou službu, jest při stanovení jednoročního trvání nepřítomnosti ve službě pro nemoc postupovati podle obdoby ustanovení § 18, odst. 3.

§ 46.

(1) Řemeslník přeložený do dočasné výslužby pro neschopnost ke službě jest povinen k výzvě úřadu podrobiti se prohlídce úředním lékařem, aby bylo zjištěno, trvá-li dosud jeho neschopnost ke službě. Při této prohlídce nutno přihlížeti zejména též k činnosti řemeslníka v dočasné výslužbě.

(2) Nabude-li řemeslník v dočasné výslužbě opět schopnosti ke službě, jest povinen nastoupiti k úřední výzvě opět službu; nevyhoví-li tomuto vyzvání, zanikají veškeré nároky jeho i jeho příslušníků na odpočivné a zaopatřovací platy.

(3) Vydal-li výzvu k opětnému nastoupení služby přednosta úřadu podřízeného ústřednímu úřadu, může řemeslník v 15 dnech u služebního úřadu podati stížnost ústřednímu úřadu.

§ 47.

(1) Čas ztrávený v dočasné výslužbě se nezapočítává pro zvýšení služného. Při reaktivaci přísluší řemeslníku služné, které měl při odchodu do dočasné výslužby, a doba ztrávená před přeložením do dočasné výslužby v posledně dosaženém stupni služného se započte pro zvýšení služného potud, pokud byla pro takové zvýšení započitatelná.

(2) Byl-li řemeslník přeložen do dočasné výslužby s odbytým a dojde-li k jeho reaktiva-

ci před uplynutím jednoročního, po případě dvouročního období, jež bylo podkladem výměry odbytného, jest povinen vrátiti poměrnou část odbytného připadající na neuplynulý ještě díl zmíněného období.

Přeložení do trvalé výslužby.

§ 48.

(1) Řemeslník má nárok na přeložení do trvalé výslužby, je-li ke službě neschopen a je-li vyloučeno, že by opět nabyl schopnosti ke službě.

(2) Nárok ten vzniká i bez průkazu neschopnosti ke službě, překročil-li řemeslník 60. rok věku nebo je-li alespoň tři roky v dočasné výslužbě.

§ 49.

(1) Řemeslník buď přeložen z moci úřední do trvalé výslužby, zněl-li celkový posudek jeho kvalifikace ve třech po sobě následujících rocích nepřiměřeně.

(2) Řemeslník může býti přeložen do trvalé výslužby z moci úřední, je-li trvale nezpůsobilý k tomu, aby své služební místo řádně zastával, nebo překročil-li 60. rok věku a — nejde-li o řemeslníka, který jest již v dočasné výslužbě, — dosáhl-li nároku na plné výslužné bez zřetele k době připočtené pro vyměření odpočívňých platů z titulu civilní služby za světové války.

Řízení při přeložení do výslužby.

§ 50.

(1) Řemeslník, jenž se domáhá přeložení do výslužby, musí se podrobiti prohlídce úředním lékařem a při tom mu oznámiti účel prohlídky, jakož i nutná data o svém služebním postavení. Úřední lékař zašle svůj posudek o příčině, stupni a pravděpodobném trvání neschopnosti ke službě přímo úřadu. Rozhodujícímu úřadu je volno, aby v pochybných případech dal na státní útraty vysvědčení úředního lékaře přezkoušet i a za tím účelem nařídil nové lékařské vyšetření řemeslníka.

(2) Než se zamítne žádost o přeložení do trvalé nebo dočasné výslužby, jest řemeslníku písemně oznámiti pochybnosti stran přípustnosti žádaného opatření a vyzvati jej, aby se o nich do 15 dnů vyjádřil.

(3) Zmešká-li řemeslník tuto lhůtu, pozbývá práva, aby byl vyslechnut.

(4) Zamítne-li žádost o přeložení do výslužby přednosta úřadu podřízeného ústřednímu úřadu, může si řemeslník do 15 dnů u služebního úřadu stěžovati ústřednímu úřadu.

§ 51.

(1) Zamýšlí-li úřad přeložit řemeslníka do výslužby z moci úřední, musí jej o tom písemně zpravit a oznámiti mu důvody a připomenouti mu, že může do 15 dnů podati námitky. O podaných námitkách jest zavést případně potřebná šetření. Nepodají-li se námitky, jest postupovati stejně, jakoby byl řemeslník za přeložení do výslužby žádal.

(2) Do přeložení do výslužby provedeného z moci úřední přednostou úřadu podřízeného ústřednímu úřadu může řemeslník do 15 dnů u služebního úřadu podati stížnost ústřednímu úřadu.

(3) V době řízení o stížnosti jest s řemeslníkem jednati tak, jako by byl na dovolené.

§ 52.

Jak se stíhá porušení služebních povinností.

Při vymezení pojmu porušení služebních povinností, stanovení pořádkových nebo disciplinárních trestů, jakož i při příslušném řízení a suspensi jest u řemeslníků v činné službě i ve výslužbě postupovati podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení.

Díl II.

Odpočívne a zaopatřovací platy.

§ 53.

Dokud nebude zvláštním vládním nařízením ustanoveno jinak, řídí se nárok řemeslníků a pozůstalých po nich na odpočívne a zaopatřovací platy, jakož i výměra těchto platů podle obdoby předpisů platných pro státní pragmatikální zřízení s výjimkami stanovenými v tomto nařízení.

§ 54.

(1) Výslužné řemeslníků činí normálně po deseti započitatelných rocích 40% a za každý další rok 2% pensijní základny.

(2) Pokud však služební doba započitatelná pro vyměření výslužného byla řemeslníkem skutečně ztrávena ve výkonné službě řidiče automobilů, započítává se tak, že každý rok

této služby se pro výměru odpočívých a zapatrovacích platů hodnotí 18 měsíci. Časová období výkonné služby řidiče automobilů, jež nedosahují jednoho roku, hodnotí se jedno-duše.

(3) Výslužné nesmí převyšovati pensijní základnu.

§ 55.

(1) Řemeslníci jsou povinni platiti pensijní příspěvek ve výši 6% pensijní základny.

(2) Při započítání služební doby podle § 54, odst. 2, platí řidiči automobilů pensijní příspěvek ve výši 9% pensijní základny.

Díl III.

Přechodná ustanovení.

1. P ř e v o d d o n o v ý c h p l a t ů.

§ 56.

(1) Do nových platů podle tohoto nařízení se převedou:

a) montéři a dělmistři, pro něž dosud platilo nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919, č. 2012/II z r. 1918, a pozdější nařízení je doplňující nebo pozměňující,

b) řidiči vozů, dílenští zřizenci a garážní a dílenští mistři, pro něž dosud platilo nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 14. dubna 1919, č. 7215/II, a pozdější nařízení je doplňující nebo pozměňující.

(2) Montéři, dílenští zřizenci a řidiči vozů obdrží služné podle III., dělmistři podle II. a garážní a dílenští mistři podle I. platové stupnice.

§ 57.

(1) Pro stanovení nových platů jest rozhodnou započitatelná (započtená) služební doba.

(2) Započitatelnou služební dobou rozumí se služební doba ve služebním poměru, ve kterém se řemeslný zaměstnanec uvedený v § 56, odst. 1., převádí, skutečně ztrávená a podle dosud platných předpisů pro postup v tomto služebním poměru započitatelná; dobou započtenou rozumí se pak jiná období pro postup v tomto služebním poměru započtená.

(3) Služební doba zjištěná jakožto doba rozhodná pro stanovení výše služného při převodu zaměstnanců do nových platů se zaokrouhlí na celá půlletí tak, že se zlomky do

tří měsíců nepočítají a zlomky přesahující tři měsíce se počítají za celá půlletí.

(4) Doba, o kterou takto zaokrouhlená doba přesahuje dobu potřebnou k dosažení služného, které řemeslník při převodu obdrží (vybývací doba), se započte, pokud se jinak neustanoví, pro zvýšení služného.

§ 58.

(1) U dělmistrů se určí podle rozhodné započitatelné (započtené) doby nejprve služné III. platové stupnice a doba vybývací pro další zvýšení služného; podle výsledku se určí podle pravidel platných pro stanovení služného při povýšení (§ 27) stupeň služného II. platové stupnice a případná doba vybývací pro zvýšení služného. Při převodu ze 6. stupně služného se však započte vybývací doba polovinou, při převodu ze 7. stupně služného polovinou zvětšenou o 18 měsíců.

(2) U garážních a dílenských mistrů se určí způsobem stanoveným v předchozím odstavci nejprve služné v II. platové stupnici a doba vybývací pro další zvýšení služného; podle výsledku se určí podle pravidel platných při povýšení (§ 27) stupeň služného v I. platové stupnici a případná doba vybývací pro zvýšení služného.

§ 59.

(1) Řemeslníkům přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídavek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídavek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v § 24 na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 60.

(1) Řemeslníci, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný drahotní přídavek podle II. nebo vyšší rodinné třídy nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6. II. a § 7 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídavek, který se stanoví v ročních částkách takto:

Stupeň služného	Platová stupnice		
	I.	II. Kč	III.
1.	1044	1200	1200
2.	900	1044	1044
3.	744	900	900
4.	600	744	744
5.	300	600	600
6.		300	444
7.			300

(2) Doplnovací přídavek odpadne, ovdoví-li řemeslník nebo nastanou-li u manželky (družky) okolnosti, které podle § 24, odst. 1. a 3., vylučují nárok na výchovné, nebo je-li manželka (družka) ustanovena ve veřejné nebo této na roven postavené službě nebo má-li z takovéto služby výslužné.

(3) Bylo-li manželství soudně rozvedeno, přísluší řemeslníku doplnovací přídavek jen, je-li povinen pečovat o výživu rozvedené manželky. Přispívá-li však na výživu manželky částkou nižší než činí doplnovací přídavek, obdrží pouze částku, kterou skutečně přispívá; totéž platí, nebylo-li manželství sice soudně rozvedeno, nežije-li však řemeslník s manželkou ve společné domácnosti.

(4) Ovdovělý řemeslník podrží doplnovací přídavek, dokud udržuje domácnost pro své děti a dokud je zde aspoň jedno nezaopatřené dítě mladší dvanácti roků.

(5) Dosáhne-li řemeslník služného, na které připadá doplnovací přídavek jinou částkou, než činí doplnovací přídavek jemu náležející, vyměří se mu nový doplnovací přídavek částkou vypadající podle hořejšího ustanovení. Doplnovací přídavek odpadá, dosáhne-li řemeslník služného, se kterým není spojen doplnovací přídavek.

§ 61.

V případech §§ 59 a 60 je oprávněný povinen každou okolnost, která má vliv na trvání nároku nebo na výši přídavku, včas ohlásiti, vyjímajíc případy, v nichž změna nastává dosažením vyššího služného (§ 60, odst. 5.). Opo-
menutí je trestno podle všeobecných trestních a disciplinárních předpisů bez újmy následků podle § 71, odst. 8.

§ 62.

Předpisy pro výplatu služebního platu platí stejně pro výplatu přídavků na děti a doplňovacího přídavku.

§ 63.

(1) Služební příjmy tímto nařízením nově stanovené nastupují na místo všech dosavadních stálých služebních požitků (služné, místní přídavek, jednotný drahotní přídavek, přídavek na děti, odměny podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 289 Sb. z. a n.) a jiných na základě zákona, vládního nařízení neb usnesení vlády povolených, jakož i všech individuálně řemeslníkům udělených osobních přídavků.

(2) Přídavky, které se poskytují za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, a zvláště drahotní přídavky povolené vládou zaměstnancům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky (přídavky) po rozumu předchozího odstavce. Které přídavky sluší pokládati za přídavky poskytované za výkony mimo okruh vlastní pravidelné služby, určí ministerstvo pošt a telegrafů v donodě s ministerstvy vnitra a financí.

(3) Pokud by služební plat příslušející řemeslníku podle tohoto nařízení spolu s přídavky na děti, případně s doplňovacími přídavky (§§ 59 a 60) byl po srážce pensijního příspěvku menší nežli úhrn služebních požitků uvedených v odstavci 1 po srážce pensijního příspěvku v den účinnosti nařízení, obdrží řemeslník vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími požitky.

(4) Vyrovnávací přídavek se zmenší při prvním zvýšení služného o dvě třetiny částky, o kterou služné bylo zvýšeno, a při každém dalším zvýšení o polovinu částky, o kterou dosavadní služné bylo zvýšeno, a to až do úplného zániku.

(5) Nastane-li po dni účinnosti tohoto nařízení okolnost, která by byla podle dosud platných předpisů odůvodňovala snížení nebo ztrátu jednotného drahotního přídavku na děti, k nimž bylo přihlíženo při stanovení vyrovnávacího přídavku, stanoví se vyrovnávací přídavek pro dobu od prvního dne příštího měsíce tak, jako kdyby ona okolnost byla nastala v den před účinností tohoto nařízení.

(6) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

§ 64.

Řemeslní zaměstnanci uvedení v § 56, odst. 1, v trvalé nebo dočasné výslužbě se převedou při reaktivaci do nových platů podle pravidel pro převod do nových platů (§§ 56 až 63) podle stavu v den jejich odchodu do dočasné, případně trvalé výslužby.

2. Různá ustanovení.

§ 65.

Ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích nabudou účinnosti, jakmile osobní stav zaměstnanectva bude odpovídati normální potřebě sil zjištěné podle § 2 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., a to dnem, který určí vládní nařízení.

§ 66.

Vznikl-li před účinností tohoto nařízení řemeslník již ve státní službě ustanovenému právní nárok na započtení určité doby pro postup do vyšších požitků ve služebním poměru, ve kterém se převádí, provede se toto započtení podle dosavadních ustanovení; neměl-li řemeslník právního nároku, může se započtení provést podle dosavadních předpisů jen tehdy, žádal-li o to písemně ještě před účinností tohoto nařízení.

§ 67.

(1) Řemeslníci převedení do nového platu se posuzují, jako kdyby skutečně měli služební místo systemisované v platové stupnici, jejíž služné obdrželi.

(2) Řemeslníci převedení do nového platu se zařadí na služební místa systemisovaná pro tu kterou kategorii v platové stupnici, jejíž služné obdrželi, a to montéři v mechanické službě na služební místa mechaniků, montéři v traťové službě na služební místa montérů, dílenští zřízenci na služební místa řidičů nákladních automobilů, dělmistři v mechanické službě na služební místa vrchních mechaniků II. třídy, dělmistři v traťové službě na služební místa telegrafních dozorců II. třídy a garážní a dílenští mistři na služební místa garážních mistrů a dílovedoucích. Je-li počet řemeslníků, kteří obdrželi služné určité platové stupnice, větší než počet služebních míst v této platové stupnici systemisovaných, vážou řemeslníci, kteří nemohli býti takto zařadeni, především volná systemisovaná služební místa v některé vyšší platové stupnici téže kategorie. Není-li ve vyšších platových stupnicích volných systemisovaných služebních míst, vážou služební místa systemisovaná v nejbližší nižší platové stupnici, případně v následující nižší platové stupnici.

(3) Řemeslníci, pro které nebude podle předchozího odstavce volných systemisovaných míst, budou vedeni nad systemisovaný stav a zařadeni postupně na služební místa, jak se v té které kategorii uprázdí.

§ 68.

Řemeslníci obdrží služební tituly odpovídající služebním místům, na která byli podle § 67 zařadeni.

§ 69.

Úprava služebních platů podle tohoto nařízení nemá vlivu na výši částky, o kterou byl

řemeslníku snížena jeho služební plat právoplatným disciplinárním nálezem před vyhlášením tohoto nařízení.

Díl IV.

Všeobecná ustanovení.

§ 70.

Právo stížnosti.

Řemeslník, který se pokládá za postižená opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, počínající následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak nestanoví, ústřední úřad. Stížnost nemá odkladného účinku.

§ 71.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy řemeslníkovy z moci úřední, může řemeslník, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad, jenž opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku řemeslníkovu, může se řemeslník odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu.

(3) Učinil-li opatření z moci úřední ústřední úřad v první stolici, může řemeslník rovněž do 15 dnů podati námitky, o nichž rozhodne ústřední úřad.

(4) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě u úřadu, který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru; počátek a běh lhůty se nezdržují nedělemi nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší den pracovní za poslední den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky neb odvolání podány před jejím uplynutím u úřadu, jehož přednosta jest podle platných předpisů povolán, aby bezprostředně vykonával na řemeslníka služební dozor (služební úřad); rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během lhůty dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v první stolici, nebo služebnímu úřadu.

(5) Byly-li řemeslníku vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž řemeslník měl podle platných předpisů nárok, může řemeslník uplatňovat nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatech na služební příjmy, jestliže řemeslník svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(6) Byly-li řemeslníku úřadem vyměřeny služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může být výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny pro nesprávné použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen řemeslníku před jejich uplynutím.

(7) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li řemeslníku omylem vypláceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(8) Zavínil-li řemeslník, že úřad, vyměřuje nebo vyplácí mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může být výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení předplatek požadováno bez jakéhokoli časového omezení.

(9) Ustanovení předchozích odstavců platí i při vyměření a výplatě odpočívých a zaopatřovacích platů.

§ 72.

Exekuce na služební platy a výslužné.

Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, platí podle § 150 platového zákona pro řemeslníky a jejich pozůstalé s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 cit. zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovného; za výslužné, odbytné a zaopatřovací platy ve smyslu § 2 téhož zákona se po-

važuje 75% výslužného, odbytného a pense vdovy (družky), sirotčí pense, pensí a darů z milosti a jiných obdobných příjmů vesměs bez výchovného a bez přidavků.

b) Služební příjmy, pokud nejsou uvedeny pod písm. a), jsou z exekuce vyňaty a nezačítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti nebo na ženu lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitého výživného příslušející osobě, na niž dlužník tyto příjmy náleží; v takovém případě budiž část těchto příjmů připadající na věřitele připočítána k zabavitelné části platu (pense atd.); náleží-li dlužník tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu (pense atd.) jen poměrná část těchto příjmů vpadající podle počtu dětí.

d) Na bytový ekvivalent nebo obdobné platy může být vedena exekuce jen pro nájemné z bytu dlužníkovy, na úmrtné (pohřebné) neb obdobné platy jen pro útraty pohřební.

(2) Předpisy o exekuci na služební a odpočívné platy řemeslníků a na zaopatřovací platy jejich pozůstalých neplatí pro administrativní srážky ze služebních a odpočívých platů řemeslníků a ze zaopatřovacích platů jejich pozůstalých, jde-li o pohledávky státu vzniklé ze služebního nebo pensijního poměru nebo se zřetelem na něj.

§ 73.

Příslušnost.

(1) Není-li podle tohoto nařízení nebo podle všeobecných správních předpisů vyhrazena příslušnost ústřednímu úřadu, náleží, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, učiniti opatření úřadu, který jest podle § 8, odst. 1, povolán ustanovovati řemeslníky.

(2) Kde se v tomto nařízení užívá výrazu „úřad“, jest příslušným úřad zmíněný v předchozím odstavci.

(3) V otázkách, kde to je zvláště předepsáno, a ve všech otázkách týkajících se odpočívých a zaopatřovacích platů jest si vyžádati předchozího souhlasu příslušného finančního úřadu.

§ 74.

Lhůty.

Ustanovení § 71 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v první části tohoto nařízení.

ČÁST DRUHÁ.

Pomocní řemeslníci.

DÍL I.

Ustanovení o činném služebním poměru.

Služební místa pomocných řemeslníků. Systemisace.

§ 75.

V technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu čsl. pošty používá se ke zřízenecským úkonům kromě řemeslníků podle části první tohoto nařízení též pomocných řemeslníků.

§ 76.

(1) Pomocní řemeslníci mohou být ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa; služební místa se systemisují v rámci stanovené normální potřeby sil podle osobních stavů. Systemisace vyžaduje schválení vlády.

(2) Propůjčení služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčení služební místo systemisované v jiném osobním stavu bez současného přestupu pomocného řemeslníka do tohoto osobního stavu je nepřipustno.

§ 77.

Podmínky přijetí.

(1) Jako pomocný řemeslník může být přijat jen československý státní občan mužského pohlaví, který vyhovuje podmínkám stanoveným v § 4.

(2) Ustanovení § 5, odst. 1 a 2, platí obdobně i pro pomocné řemeslníky; nastane-li u pomocného řemeslníka skutečnost, zmíněná v § 5, odst. 3, buď jeho služební poměr bez dalšího rozvázán.

(3) Ustanovení § 6, odst. 8, platí obdobně.

§ 78.

Založení služebního poměru.

Služební poměr pomocných řemeslníků spočívá na služební smlouvě písemně sjednané mezi příslušným úřadem a pomocným řemeslníkem. Tato smlouva musí vyhovovat ustanovením tohoto nařízení a nesmí obsahovat ujednání, která by se jim přičila.

§ 79.

Služební přísaha.

O služební přísaze pomocných řemeslníků platí obdobně ustanovení § 9.

§ 80.

Služební povinnosti.

O služebních povinnostech pomocných řemeslníků platí obdobně ustanovení §§ 13 a 14.

§ 81.

Služební tituly.

(1) Pomocní řemeslníci v technické službě stavební a udržovací mají služební titul „pomocný mechanik“ nebo „pomocný montér“ podle toho, jsou-li zaměstnání ve službě mechanické nebo traťové.

(2) Pomocní řemeslníci v automobilním provozu mají ve službě řidiče automobilů služební titul „pomocný řidič automobilů“ a ve službě dílenské služební titul „pomocný dílenský“.

§ 82.

Služební oděv.

Ustanovení § 16 platí obdobně.

§ 83.

Dovolená.

(1) Pomocným řemeslníkům přísluší, pokud to služba připustí, v každém roce dovolená na zotavenou, a to pomocným řemeslníkům s denním platem včetně až do 5. stupně ve výměře 6 dnů, ostatním ve výměře 8 dnů.

(2) Po dobu dovolené náleží pomocným řemeslníkům příslušný služební plat.

Služební plat.

§ 84.

(1) Služební plat se skládá z denního platu a výchovného.

(2) Služební plat náleží, pokud se v tomto nařízení jinak nestanoví, toliko za dny skutečné služby, jakož i za dny klidu připadající do doby služby.

§ 85.

(1) Denní plat se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona). Počáteční denní plat činí ve skupině míst A měsíčně

700 Kč a zvyšuje se vždy po 3 rocích započítatelné služební doby ztrávené s dosavadním denním platem o částku 25 Kč měsíčně, a to nejvýše devětkrát. Zvýšení denního platu se provádí z moci úřední. Podmínkou zvýšení jeho jest, aby pomocný řemeslník služebně vyhovoval.

(2) Ve skupině míst B se snižuje měsíční částka denního platu o 37 Kč, ve skupině míst C o 75 Kč a ve skupině míst D o 112 Kč.

(3) Pomocnému řemeslníku s denním platem skupiny míst D, který jest nucen dítě, na něž mu přísluší výchovné (§ 86) a jež s ním žije ve společné domácnosti, vydržovati na bytě za účelem školního nebo jiného odborného vzdělání mimo své bydliště, náleží až do skončení tohoto vzdělání a to i za prázdniny denní plat podle skupiny míst C.

(4) Pomocným řemeslníkům, jejichž trvalé služební působiště jest mimo území Československé republiky, přísluší denní plat podle skupiny míst A.

§ 86.

(1) Výchovné činí měsíčně při jednom nezaopatřeném dítěti 100 Kč, při více nezaopatřených dětech 175 Kč.

(2) Ustanovení § 24 platí obdobně.

§ 87.

Vyloučení a odklad zvýšení denního platu.

(1) Pro zvýšení denního platu se nezapočítávají období, za která nepřísluší denní plat, mimo dobu cvičení ve zbrani, nastoupí-li pomocný řemeslník neprodleně opět službu po skončení cvičení ve zbrani.

(2) Rozhodnutí o zvýšení denního platu se odloží, nastane-li u pomocného řemeslníka, jenž dosáhl nároku na zvýšení denního platu, pochybnost, zda ještě služebně vyhovuje. Doba, po kterou pomocný řemeslník služebně nevyhovoval, se nezapočítá pro zvýšení denního platu.

§ 88.

Započtení pro zvýšení denního platu.

(1) Ustanovení § 29, odst. 1, platí obdobně.

(2) Požádal-li pomocný řemeslník, jehož služební poměr byl nastoupením vojenské presenční služby trvající déle 10 týdnů zrušen,

nejdéle do 15 dnů po propuštění z vojenské presenční služby u příslušného úřadu (§ 124, odst. 1), aby byl opětně ustanoven, a bylo-li mu propůjčeno systemisované služební místo pomocného řemeslníka, započte se mu doba před nastoupením vojenské služby v poměru pomocného řemeslníka započítatelná pro zvýšení denního platu.

(3) Rovněž tak se započte pomocnému řemeslníku, jehož služební poměr byl zrušen výpovědí pro nedostatek práce, byl-li opětně ustanoven na systemisované služební místo pomocného řemeslníka, doba při zrušení služebního poměru započítatelná pro zvýšení denního platu, netrvalo-li přerušeni služebního poměru déle než 6 měsíců.

(4) Ze zvláště závažných služebních důvodů může ministerstvo pošt a telegrafů při prvním neb opětném ustanovení povolití započtení určité doby ztrávené v dřívějším služebním poměru nebo zaměstnání pro zvýšení denního platu. Započtení služby nebo zaměstnání spadajících do doby před dovršením 18. roku věku je vyloučeno.

(5) Ustanovení § 29, odst. 5, platí obdobně.

§ 89.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení denního platu.

O postupových lhůtách pro zvýšení denního platu platí obdobně ustanovení § 30, první věta.

§ 90.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním neb opětném ustanovení přísluší služební plat, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, dnem nastoupení služby.

(2) Při změně služebního platu obdrží pomocný řemeslník, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává nebo ve smlouvě není jinak ustanoveno, nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s níž jest spojena změna denního platu, náleží nový denní plat prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění pomocného řemeslníka služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Byl-li pomocný řemeslník ustanoven čekatелеm nebo řemeslníkem podle části první tohoto nařízení, zastaví se mu jeho služební plat dnem, který předchází dnu, od něhož mu přísluší nový plat podle § 31.

(4) Při přeložení do výslužby se zastaví služební plat dnem, v němž pomocný řemeslník, byv o přeložení výměrem vyrozuměn, byl činné služby zproštěn.

(5) Při úmrtí se zastaví služební plat dnem úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru dnem, kterým pomocný řemeslník z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo kterým byl služební poměr rozvázán.

§ 91.

V ý p l a t a s l u ž e b n í h o p ř í j m u (p l a t u).

(1) Služební plat pomocných řemeslníků se vyplácí v měsíčních lhůtách pozadu splatných posledního dne každého měsíce; přísluší-li služební plat jen za část měsíce, vyplatí se za každý den jednou třicetinou měsíční částky.

(2) Ustanovení § 32, odst. 3 až 7, platí obdobně.

§ 92.

S r á ž k y.

Z měsíčních částek služebních příjmů se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vymoženo soudní opatření zajišťovací neb exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 80),
2. pensijní příspěvky,
3. pojistné podle § 91,
4. peněžité pokuty (§ 103),
5. přeplatky na služebních příjmech.

§ 93.

N a t u r á l n í p ř í j m y.

Ustanovení § 34 platí obdobně.

§ 94.

N á h r a d a s l u ž e b n í c h v ý l o h.

Ustanovení § 35 platí obdobně.

§ 95.

S l u ž e b n í p ř í d a v k y a j i n é v ý - h o d y.

Ustanovení § 36 platí obdobně.

§ 96.

V o j e n s k á s l u ž b a.

Po dobu cvičení ve zbraní se zachovává pomocným řemeslníkům služební místo, nastoupí-li opět civilní službu neprodleně po skončeném cvičení ve zbraní.

§ 97.

S l u ž e b n í p ř e k á Ź k y.

(1) Nastala-li u pomocných řemeslníků služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad nemocenského pojištění; onemocněl-li pomocný řemeslník, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do 8 týdnů poté, kdy, uzdraviv se, nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností ku práci, považováno za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 98.

P ř e l o ž e n í.

(1) Pomocný řemeslník může býti přeložen do jiného služebního působistě nebo na jiné služební místo pomocného řemeslníka.

(2) Při přeložení pomocného řemeslníka do jiného služebního působistě buď, pokud to služba připouští, vzat ohled na jeho osobní poměry.

U k o n č e n í s l u ž e b n í h o p o m ě r u.

§ 99.

S l u ž e b n í p o m ě r k o n č í:

1. ztrátou československého státního občanství,
2. výpovědí (§ 100),
3. uplynutím doby, na kterou byl sjednán,
4. nastoupením vojenské služby presenčení,
5. zrušením pro neschopnost ke službě nebo jiné služební překážky (§ 97) nebo zrušením z důvodu, že pomocný řemeslník nenastoupil včas civilní službu v případě § 96,
6. propuštěním (§ 102),
7. přestupem do jiného státního služebního poměru,
8. úmrtím.

§ 100.

(1) Zaměstnavatel i pomocný řemeslník může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvody.

(2) Nebylo-li jinak smluveno, činí výpovědní lhůta pro zaměstnavatele u pomocných řemeslníků, kteří nejsou ještě tři roky ve službě, čtrnáct dnů, u ostatních pomocných řemeslníků jeden měsíc. Pro pomocného řemeslníka činí výpovědní lhůta čtrnáct dnů.

§ 101.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 97 jeden rok, buď služební poměr bez újmy případných nároků na zaopatřovací platy (díl II. části druhé) bez dalšího zrušen.

§ 102.

(1) Pomocní řemeslníci, kteří byli uznáni vinnými zločinem nebo trestným činem spáchaným ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti nebo kteří byli pro jiný trestný čin soudem odsouzeni k trestu na svobodě alespoň šestiměsíčnímu, jsou dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěni.

(2) Kromě toho může pomocný řemeslník býti propuštěn bez předchozí výpovědi, provinil-li se hrubým porušením svých služebních povinností nebo činem, pro který se stane nehodným důvěry nebo pro nějž jeho ponechání ve službě se nesrovnává se zájmy služebními a s vážností úřadu.

(3) Pomocný řemeslník takto postižený jest oprávněn ve lhůtě 15 dnů, počínající dnem následujícím po propuštění, dovolati se písemně rozhodnutí ministerstva pošt a telegrafů, což nemá však odkladného účinku. Nebude-li propuštění uznáno správným, bude-li však rozvázní služební poměru schváleno, vyplatí se pomocnému řemeslníku služební plat příslušející za dobu výpovědní lhůty.

(4) Propuštění má za následek ztrátu služebního místa a všech zaopatřovacích nároků pro pomocného řemeslníka a jeho příslušníky.

§ 103.

P o ř á d k o v é t r e s t y .

(1) Pomocným řemeslníkům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služební poměru, aniž jest porušení to takové, že by bylo třeba užiti

ustanovení § 102, budou uloženy pořádkové tresty.

(2) Pořádkové tresty jsou:

1. ústní výstraha,

2. písemná důtka,

3. peněžitá pokuta, která však nesmí v jednotlivém případě převyšovati třicátý díl měsíční částky denního platu a v témže měsíci nesmí býti uložena častěji než třikráte.

(3) Pořádkové tresty ukládá bezprostřední představený nebo přednosta služebního, případně nadřízeného úřadu. Před trestním opatřením budiž pomocnému řemeslníku dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti jemu za vinu kladené.

(4) Proti uloženému pořádkovému trestu může si postižený u svého služebního úřadu do 8 dnů stěžovati k nadřízenému úřadu, jehož rozhodnutí je konečným.

D Í L II.

Zaopatřovací platy pomocných řemeslníků a jejich pozůstalých.

§ 104.

Pokud zvláštním vládním nařízením nebude stanoveno jinak, řídí se nárok pomocných řemeslníků a pozůstalých po nich na zaopatřovací platy a výměra těchto platů podle obdoby ustanovení části první, dílu II, vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 114 Sb. z. a n., o úpravě služebních a platových poměrů pomocných zřízenců, s výjimkami vyplývajícími z tohoto nařízení.

§ 105.

(1) Zaopatřovací plat pomocných řemeslníků činí normálně po 10 započitatelných letech 40% a za každý další rok 2% pensijní základny.

(2) Pokud však služební doba započitatelná pro vyměření zaopatřovacího platu byla pomocným řemeslníkem v automobilním provozu (pomocným řidičem automobilů) skutečně strávena ve výkonu služby řidičské, započítává se tak, že každý rok této služby se pro výměru zaopatřovacího platu hodnotí 18 měsíci. Časová období výkonné služby řidičské, jež nedosahují jednoho roku, hodnotí se jednoduše.

(3) Zaopatřovací plat nesmí převyšovati pensijní základnu.

§ 106.

(1) Pomocní řemeslníci jsou povinni platiti pensijní příspěvek ve výši 6% pensijní základny.

(2) Při započítání služební doby podle § 105, odst. 2, platí pomocní řidiči automobilů pensijní příspěvek ve výši 9% pensijní základny.

D í L III.

Ustanovení pomocného řemeslníka řemeslníkem v technické službě stavební a udržovací nebo v automobilním provozu Čsl. pošty.

§ 107.

(1) Dokud nenabudou účinnosti ustanovení části první tohoto nařízení o čekatelích, mohou býti na volná systemisovaná služební místa řemeslnická ustanovováni pomocní řemeslníci.

(2) Propůjčení služebního místa řemeslnického jest přípustno jen, vykazuje-li pomocný řemeslník alespoň šest roků nepřerušené započitatelné služební doby ve vlastnosti pomocného řemeslníka. V této době musí pomocný řemeslník vykonávati po dobu alespoň čtyř roků službu té kategorie, ve které má býti ustanoven.

(3) Pomocný řemeslník může býti ustanoven řemeslníkem jen, splnil-li všeobecné a případné zvláštní podmínky stanovené pro ustanovení řemeslníkem příslušné kategorie.

§ 108.

(1) Při ustanovení řemeslníkem obdrží řemeslník počáteční služné III. platové stupnice. Je-li toto služné stejné jako roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o činovné, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(2) Je-li však roční částka jeho dosavadního denního platu zmenšená o činovné vyšší než počáteční služné, obdrží řemeslník služné, které se rovná roční částce jeho dosavadního denního platu zmenšené o činovné, po případě není-li takového služného, tuto částku nejbližší převyšuje. Je-li součet služného a činovného nižší než roční částka denního platu, který by řemeslníku za stejných podmínek příslušel při příštím zvýšení denního platu, započte se doba v dosavadním denním platu ztrávená pro zvýšení služného.

(3) Při výpočtu podle odstavce 1. a 2. se bere za základ činovné skupiny míst, podle níž byl vyměřen dosavadní denní plat pomocného řemeslníka.

D í L IV.

Změna služebního poměru pomocného řemeslníka ve služební poměr řemeslníka v technické službě stavební a udržovací nebo v automobilním provozu Čsl. pošty.

§ 109.

(1) Pomocní řemeslníci, kteří nebyli do dvanácti roků nepřerušené uspokojivé služby ztrávené ve vlastnosti pomocného řemeslníka ustanoveni na systemisované místo řemeslníka v technické službě stavební a udržovací nebo v automobilním provozu Čsl. pošty, staví se co do služebního poměru na roveň těmto řemeslníkům (část první tohoto nařízení); při tom zůstávají i nadále na systemisovaných služebních místech pomocných řemeslníků.

(2) Ustanovení předchozího odstavce pozbude platnosti dnem, kterým nabudou podle § 65 účinnosti ustanovení první části tohoto nařízení o čekatelích.

§ 110.

(1) Nový služební poměr těchto pomocných řemeslníků počíná dnem po dovršení služby stanovené v § 109.

(2) Co do služebního poměru platí pro ně všechny předpisy části první tohoto nařízení upravující služební poměr řemeslníků v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Čsl. pošty. Pokud jde o dovolenou na zotavenou (§ 17), určuje se její nejmenší míra osmi dny.

§ 111.

Ustanovení části druhé, dílu I., tohoto nařízení, pokud obsahuje předpisy o úpravě platových poměrů pomocných řemeslníků (§§ 84 až 95), ustanovení části druhé, dílu II., s výjimkou oněch, jež vyplývají z vypověditelnosti služebního poměru pomocného řemeslníka, jakož i ustanovení části druhé, dílu III., platí také pro pomocné řemeslníky uvedené v § 109.

D í L V.

Přechodná ustanovení.

1. Převod do nových platů.

§ 112.

Do nových platů podle části druhé tohoto vládního nařízení se převedou pomocní montéři, pro něž dosud platila nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919,

č. 2012/II z roku 1918, a pozdější nařízení je doplňující nebo pozměňující.

§ 113.

(1) Pomocní montéři obdrží denní plat podle skupin míst (§ 85).

(2) Ustanovení § 57 platí obdobně.

§ 114.

(1) Pomocným montérům přísluší na třetí až šesté nezaopatřené dítě přídavek po 900 Kč ročně.

(2) Tento přídavek náleží za podmínek stanovených pro přiznání výchovného v § 86 na děti narozené do dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 115.

(1) Pomocní montéři, kteří měli v den před účinností tohoto nařízení nárok na jednotný drahotní přídavek podle II. nebo vyšší rodinné třídy, nebo kterým by tento nárok příslušel v den před účinností tohoto nařízení, kdyby nebylo ustanovení § 6, II a § 7 zákona č. 394/1922 Sb. z. a n., obdrží při převodu do nových platů doplňovací přídavek, který se stanoví v měsíčních částkách takto:

při počátečním denním platu . . .	100 Kč,
při prvním až třetím zvýšení . . .	100 Kč,
při čtvrtém zvýšení	96 Kč,
při pátém zvýšení	88 Kč,
při šestém zvýšení	84 Kč,
při sedmém zvýšení	75 Kč,
při osmém zvýšení	71 Kč,
při devátém zvýšení	63 Kč.

(2) Ustanovení § 60, odstavec 2 až 5, platí obdobně.

§ 116.

Ustanovení §§ 61 až 63 platí obdobně.

§ 117.

Pomocní montéři ve výslužbě se převedou při reaktivaci do nových platů podle pravidel pro převod do nových platů (§§ 112 až 116) podle stavu v den jejich odchodu do výslužby.

2. Různá ustanovení.

§ 118.

Ustanovení § 66 platí obdobně.

§ 119.

(1) Pomocní montéři převedení do nového platu se posuzují, jako kdyby skutečně měli

systemisovaná služební místa pomocných řemeslníků.

(2) Pomocní montéři převedení do nového platu se zařadí na služební místa systemisovaná pro pomocné řemeslníky, a to

pomocní montéři v mechanické službě na služební místa pomocných mechaniků a

pomocní montéři v traťové službě na služební místa pomocných montérů.

(3) Pomocní řemeslníci, pro které nebude podle předchozího odstavce volných systemisovaných míst, budou vedeni nad systemisovaný stav a zařadí postupně na uprazdňující se služební místa pomocných řemeslníků.

§ 120.

Pomocní řemeslníci obdrží služební titul odpovídající služebním místům, na která byli podle § 119 zařadění.

DÍL VI.

Všeobecná ustanovení.

§ 121.

Právo stížnosti.

Ustanovení § 70 platí obdobně.

§ 122.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

Ustanovení § 71 platí obdobně.

§ 123.

Exekuce na služební a zaopatřovací platy. Administrativní srážky.

Ustanovení § 72 platí i pro pomocné řemeslníky.

§ 124.

Příslušnost.

(1) Ustanovovati pomocné řemeslníky náleží mimo ministerstvu pošt a telegrafů ředitelství pošt a telegrafů a, pokud jde o automobilní provoz, Správě (ředitelství) poštovní automobilní dopravy. Ministerstvo pošt a telegrafů může si toto právo kdykoli vyhraditi.

(2) Ustanovení § 73 platí obdobně.

§ 125.

L h ů t y.

Ustanovení § 122 o lhůtách platí obdobně i pro jiné lhůty stanovené v části druhé tohoto nařízení.

Č Á S T T Ř E T Í.

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í.

§ 126.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926, vyjímajíc ustanovení o výplatě služebních platů pomocným řemeslníkům při překážkách vzniklých nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy a ustanovení o nemocenském pojištění pomocných řemeslníků podle zákona č. 221/1925 Sb. z. a n., která nabývají účinnosti od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Zrušují se jím:

a) nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919, č. 2012/II z r. 1918, ze dne 15. října 1919, č. 38890-II, ze dne 18. února 1920, č. 2418/II, a vládní nařízení ze dne 28. března 1923, č. 64 Sb. z. a n.,

b) nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 14. dubna 1919, č. 7215/II, s výjimkou ustanovení, jež ve smyslu §§ 34 až 36 zůstávají v platnosti potud, pokud vládou nebude předmět, o němž jednájí, upraven jinak, dále výnos ministerstva pošt a telegrafů ze dne 17. března 1920, č. 11541/II, jakož i vládní nařízení ze dne 28. března 1923, č. 65 Sb. z. a n.

§ 127.

(1) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby ustanovení části první, díl III, a části druhé, díl V.

(2) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, je přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst, jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu ministerstva pošt a telegrafů a ministerstva financí.

(3) Ustanovení tohoto nařízení se nevztahuje na dělmistry, montéry, pomocné montéry, dále garážní a dílenské mistry, řidiče

vozů a dílenské zřízence, kteří byli podle § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., přeloženi do trvalé výslužby nebo propuštěni, jestliže byli nejdéle do vyhlášení platového zákona písemně vyrozuměni podle obdoby ustanovení § 13, odst. 3, zákona č. 286/1924 Sb. z. a n. Jejich služební a platové poměry se řídí předpisy platnými do dne účinnosti tohoto nařízení.

(4) Toto nařízení provede ministr pošt a telegrafů v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Černý v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Hodža v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

17.

Vládní nařízení

ze dne 5. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů
poštovních expedientů, poštovních pomocníků
a poštovních posílů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

Č Á S T P R V Á.

P o š t o v n í e x p e d i e n t i.

§ 1.

P o j e m.

(1) V dopravní službě poštovního a telegrafního ústavu jsou zaměstnání jako přednostové poštovních úřadů III. třídy poštovní expedienti podléhající bezprostředně nadřízenému ředitelství pošt a telegrafů. Název „poštovní expedient“ jest služebním označením pro tyto zaměstnance.

(2) Pro poštovní expedienty platí ustanovení části první a třetí tohoto nařízení; pokud se z něho jinak nepodává, platí ustanovení ta pro všechny poštovní expedienty bez rozdílu pohlaví.